

Datum: 21-09-2018

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَإِذَا حُبِبْتُمْ يَتَّحِيَةً فَحَيُّوا بِأَحْسَنِ مِمَّا أَوْ رُدُّوهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ حَسِيبًا.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا. أَوْلَا أَدْرَأَكُم

عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمْوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ.

BELANG EN ETIQUETTE VAN HET GROETEN

Allah vermeldt het volgende in de Qur'ān: **‘En wanneer jullie met een groet worden begroet, groet dan op een nog mooiere manier terug of beantwoord de groet op dezelfde manier. Allah houdt rekening met alles.’**¹ In een overlevering (*ḥadīth*) heeft de Profeet het volgende gezegd: **‘Zolang jullie niet geloven, zullen jullie het Paradijs niet binnentreden. En zolang jullie elkaar niet liefhebben, is jullie geloofsovertuiging (*īmān*) niet vervolmaakt! Zal ik jullie een gewoonte leren die een instrument is om van elkaar te houden? Verspreid onderling de vredesgroet!’**²

Eén van de schone namen van Allah is “al-Salām”, wat staat voor “de Schenker van vrede”. Onze Heer (Rabb) is de ultieme bron van vrede en welzijn. Om die reden gedenken we na afloop van het gebed (*ṣalāt*) altijd Zijn naam: **‘Allāhumma anta’s salām, wa minka’s-salām tabārakta yā dha’l-jalāli wa’l ikrām.’** Oftewel: **‘O Allah! U bent al-Salām. Alle vrede komt van U, U bent verheven, O Bezitter van Glorie en Eer!’**

Beste broeders!

Het uitbrengen van de vredesgroet is een belangrijke daad voor een gelovige (*mu’min*). De Profeet (vzmh) was erg strikt in het uitbrengen van de vredesgroet. Zo groette hij ook kinderen die met elkaar aan het spelen waren.³ De vredesgroet staat symbool voor vrede en vertrouwen, en voor het ontwijken van angst, verdriet en gevaar. Om die reden dienen we alle gelovigen (*mu’minīn*) die we tegenkomen – ook als we ze niet kennen – te begroeten met **‘Assalāmu ‘alaykum,’** oftewel: **‘Moge de vrede van Allah met jou zijn.’** Daarmee spreken we

tegelijktijd een smeekbede (*du‘ā*) uit voor de ander. En je bevestigt hiermee ook de vriendschap met iemand en garandeer je hem dat hij veilig is bij jou. Het groeten met de vredesgroet neemt ook eventuele wrok weg en bevestigt het de onderlinge broederschap. Immers, het begroeten van iemand met een glimlach op je gezicht spoelt de onderlinge vijandigheid weg. Het verenigt de harten en bevordert de onderlinge verhoudingen. Toen de Profeet (vzmh) naar Madīna was geïmmigreerd, vertelde hij het volgende toen een grote groep menigte hem onthaalde: **‘O mensen! Verspreid de vredesgroet! Steun hulpbehoevenden! Heb oog voor je gezinsleden! Verricht het gebed (*ṣalāt*) terwijl de mensen slapen! En betreed vredig het Paradijs!’**⁴

Mijn broeders!

Onze Profeet, die overladen was met barmhartigheid (*rahma*), begroette de mensen gedurende zijn hele leven met de vredesgroet. Hij groette mannen, vrouwen, ouderen, jongeren en maakte hij hierin dus geen onderscheid. Hij heeft gezegd dat degene die als eerste de vredesgroet uitbrengt, bij Allah het meest aanvaard wordt.⁵ We moeten niet vergeten dat het uitbrengen van de vredesgroet een belangrijke *sunna* was van de Profeet.

De vredesgroet is een universele betuiging van beleefdheid. Welke afkomst men ook heeft, welke wetsschool (*madhhab*) men ook volgt, mensen hebben behoefte aan harmonie. Geografische liggingen vormen geen belemmering om harmonie te kweken. En elke groet die we hier uitbrengen over de Profeet (*ṣalawāt*), bereikt hem. Alle groeten en smeekbedes (*du‘ā*) die we uiten omwille van onderdrukte broeders en zusters bereiken die broeders en zusters.

Beste broeders!

Ik smeed Allah dat Hij vrede, rust en vertrouwen doet uitstorten in de gehele islamitische wereld en in de rest van onze planeet. Moge Allah onze geloofsovertuiging (*īmān*) doen verrijken middels de uitgebrachte vredesgroeten. Moge Allah Zijn vrede, Zijn barmhartigheid (*rahma*) en Zijn zegeningen met jullie zijn.

**Redactie & vertaling: drs. Ahmed Bulut
Islamitische Stichting Nederland**

¹ Al-Nisā’, 4: 86.

² Al-Muslim, Imān, 93.

³ Abū Dāwūd, Adab, 135, 136.

⁴ Al-Tirmidhī, Ṣifāt al-Qiyāma, 42.

⁵ Abū Dāwūd, Adab, 132-133.